

VietCatholic News (04 Oct 2010 09:17)

LTS: Đời sống đời sống của chúng tôi cho đăng bài sau đây "GIÁO HỘI VIỆT NAM: ĐỜI SỐNG VÀ ĐỜI SỐNG" của tác giả Trn Dũng Lc. Nhờ suy nghĩ và nhận thức của tác giả không nhận thấy phần nào là bài báo của VietCatholic.

Cám ơn bác Tiến Hồ đã đưa bài phát biểu của Đức Hồng Y Giuse Trn nhứt Quân lên mạng cho bà con đọc và thấy khí phách của một vị chủ chăn, dù đã về hưu mà còn "già gân" lắm. Nhờ tôi là tôi sống tại miền Nam nên rất "chịu" khí phách của vị Hồng Y "già gân" này, vì nó giống y chang tính cách của người dân Nam Bộ nghĩ sao nói vậy và nói thẳng không cần rào trước đón sau. Ai mà không biết đời sống là tất cả là ý nghĩa, là hợp Phúc Âm, là tinh thần công đồng Vatican II, là hợp thời đại mới ... vân vân và vân vân. Đức Hồng Y Giuse Trn Nhứt Quân là người hiểu rõ đời sống của ai hết, nhưng rồi ngài cũng đành phải chịu mang tiếng đời sống, vì biết rằng không thể đời sống. Về đời sống mà cha Jerom đưa ra cho Giáo hội Trung quốc chúng khác chỉ về đời sống Việt nam và hiện nay nhiều bậc cha mẹ và ông bà của các lý chúng khuyên Giáo hội Việt nam nên đời sống và chính quyền, tuy nhiên phần nào của Đức Hồng Y Giuse Quân khi nói ta phải suy nghĩ để có thái độ đúng đắn trong đời sống và thái độ của Đức Hồng Y khuyến khích mọi người nhận là người miền Nam hãy giữ lấy phong cách Nam Bộ "nói thẳng tình", "có sao nói dzậy".

Cũng giống như nhiều người khác chúng ta tác động đến đời sống của thế gian, của không gian và của các nhóm như sống thân tình, từ "đời sống" không khi nào chúng ta biết đời sống, chúng ta biết "cộng đồng" đến nỗi như ai đã có kinh nghiệm đưa người đi đến khi dùng từ ngữ để nói về đời sống này, vì "rằng hay thì thì là hay, nghe ra nghe mà nghe như cay đắng này". Đều khi một người thì người lý luận lòng dzòng về không mấy thích hợp với dân Hai Lúa nói thẳng ruột ngựa, tôi xin được nói dzô ngay các sự kiện đã được trình bày, chúng ta nghĩ và đã trở thành kinh nghiệm đưa cay và khi nhắc lại những sự kiện này không có ý phê phán ai vì đã thu được quá khứ, chúng ta mong qua những kinh nghiệm đau đớn để rút được những bài học hữu ích cho Giáo hội Việt nam trong những "đời sống" sau này, nếu có.

Sự kiện 1

NHÓM MÀ VÀ XUA ĐUỔI ĐỨC KHÂM SĨ H. LEMAITRE KHỎI SÀI GÒN

Tôi sống ở miền quê, đầu được biết những việc diễn ra tại Sài Gòn thì đó là thời đầu của miền Nam. Nghe thu được từ người sau ngày 30-04-1975, một nhóm linh mục và giáo dân "tiền bối" có thể "đời sống" với chính quyền cách mạng đã đến Tòa Khâm Sứ để tại Sài Gòn như một và xua đuổi Đức Khâm Sứ Henri Lemaître ra khỏi Việt nam. Nghe nói một linh mục đã nắm áo kéo lê kéo ra ngoài ra khỏi Tòa Khâm Sứ gì đó. Hỏi lý do tại sao làm như dzậy thì ra đó chỉ vì cách mạng thẳng thắn kết án "đạo công giáo là đạo Tây", "theo công giáo là theo Tây", là "lưu trữ của ngoại bang", là theo "thực lực thù địch nước ngoài chúng phá cách mạng", những người đến như một và xua đuổi Đức Khâm Sứ nghĩ rằng xua đuổi Đức Khâm Sứ là xua đuổi "thực lực nước ngoài" là chúng ta mình "không đi về ngoại bang" và như thế để nói chuyện với cách mạng, để "đời sống" với cách mạng.

Tôi không được chúng ta biết, nhưng chúng ta nghe thu được từ đã thấy nóng máu rồi, nóng máu máu khủng khiếp, thì đó là ác đức sao vậy này diễn ra ngay tại thời đầu miền Nam mà đó đâu phải tính

cách của người miền Nam vốn truyền thống, chỗ đâu phải như mấy người đến xưa đâu? Đầy Khâm Sơn là những người bất tín, họ nghĩ rằng mình đang tiến hành đời thiêng liêng, nhưng đó là cuộc đời thiêng liêng bất tín, không phải là chỗ bất tín với bản bè mà còn bất tín cả với niềm tin mà họ đang tuyên xưng nữa. Mấy cha này nghĩ gì mà khi đến kinh Tin Kính: “Tôi tin Hội thánh duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền”? Xưa đâu? Đầy Khâm Sơn là bất tín. Đời thiêng liêng mà thành kẻ bất tín như thế là thế phải không chính mình, hành động đó bỏ chỉ phải là chính trực chứ không theo niềm tin, mà nếu không còn tin vào đời mình tuyên xưng thì đâu còn gì trong Giáo hội nữa.

Người miền Nam thường mong muốn được hòa nhập với người miền Bắc vì thế người ta đã kết án người miền Bắc là cộng sản và thích đời đời, nhưng nếu muốn được mà trở thành bất tín thì tôi phải nói là không thể. Nên nhớ cách mạng tiến hành ở miền Bắc trước miền Nam và trong thời cách mạng ở miền Bắc, chính quyền cũng đã tuyên truyền “theo đạo là theo Tây”, là “đưa vào thế giới của ngoài chúng ta cách mạng”, vậy mà giáo sĩ và giáo dân miền Bắc đâu có ai ngăn cản kết án của cách mạng, nên cứ việc tin vào Thiên Chúa và trung tín với Giáo hội. Năm 1959, khi Nhà Nước ra lệnh trục xuất hết các vị thừa sai ngoài, trong đó có Đầy Khâm Sơn Dooley, nhưng thái độ của giáo sĩ và giáo dân miền Bắc đối với việc này và việc dời Tòa Thánh khác hẳn so với mấy ông cộng sản tiến trong Nam. Khi Đầy Khâm Sơn Dooley bị trục xuất, hết thế kỷ giáo dân đến tiến hành đưa ngài, cộng đồng càng thêm thêm và xúc động vì ngài đã mất đi phải nói là cảm động mà đi khi người ta có cảm tưởng đó là mất đám tang, cũng đúng thôi, vì chia ly này còn trông mong gì tái hợp, còn buồn thêm hơn đám tang là khác. Đầy Hồng Y Khuê đến đời phải đoàn tiến hành đưa mà tất cả mọi người, kể đi, người đời buồn ngủi xúc động không cảm động được nữa. Trước khi ra đi, ngài còn viết thư cảm ơn Đầy Hồng Y Khuê vì đã cho ngài mất đi của số của tòa giám mục và động thổ bàn giao nhưng đời đời hiện có trong Tòa Khâm Sơn. Cuộc tiến hành đưa tiến hành không thế nào cảm động vì cha con bản bè bản ruột ruột trong tình hiệp nhất không khí khi Nhà Nước tiến hành kết án giáo sĩ và giáo dân Hà Nội là theo Tây, vậy người ngoại, nhưng Đầy Hồng Y Khuê và giáo dân Hà Nội đâu có ngăn cản của Nhà Nước nên vốn hiên ngang sống và đời tiến niềm tin vào Chúa, lòng trung tín với Giáo hội, với Đầy Thánh Cha qua việc bày tỏ tình cảm gần bó mất thiết với Đầy Khâm Sơn là dời dời của ngài. Lòng trung tín càng qua gian nan thử thách càng sáng tỏ, đúng là qua gian nan thử thách mới biết vàng thau thử lửa, bản thiết, bản hòa.

Sơ kiện 2

VIỆC TÔN PHONG CÁC THÁNH TỬ ĐO VIỆT NAM.

Một sơ kiện khác om sòm hơn vì đời truyền thông Nhà Nước đưa lên báo đài nhiều lần, đó là sơ kiện Phong Thánh Tử Đạo năm 1988, một chiến dịch công kích các vị thánh trên các phương tiện báo đài, mọi cộng đồng, trong mọi cơ quan, kéo dài nhiều ngày tháng đã khiến cho một sơ kiện, trong đó có cộng đồng và chức sắc cao cấp, chao đảo, bàn cãi rồi “Bàn Lui”, đời nghĩ xét lại đời “đời thiêng liêng” với Nhà Nước qua trung gian Ủy ban Đoàn Kết và báo Công giáo và Dân tộc là những cơ quan luôn sát sao theo dõi những chỗ của Đầy Hồng Y và lập luận của bản trích dẫn lý luận của Nhà Nước: có nhiều việc tôi không xưng đáng đời phong thánh. Không biết nên tin hay không tin của những việc này thế nào và đời tin của những việc này ra sao mà đời cho những kẻ vô thần họ nghĩ đời một việc thu được tủy đời giáo là thu được phẩm vị đời tin như thế. Họ cũng nghĩ rằng mình đang đời thiêng liêng, nhưng đó cũng là cuộc “đời thiêng liêng” bất tín. Đời thiêng liêng mà phải chỉ là đời đời tin của mình thì có khác gì bản bè qua thế phải trong thế cộng đồng đâu. Tôi buồn như thế là mấy việc này xảy ra trong Nam nhiều hơn ngoài Bắc.

Trong khi đó ngoài Bäc có thái độ khác hän: Đäc Cä Häng Y Giuse Maria Trän Văn Căn, sau khi làm đän thän nguyän phong thánh cho các vä tä đäo täi Viät Nam, bä chính quyän häch sách đêm ngày rät mäi mät, thän häng ngäi vän kiên cäng giä väng läp träng. Đäc cha F.X Nguyän Văn Sang kä läi: “Sä là trong cuäc xáo đäng cách đây mäy chäc năm vä viän täng Giáo Hội Công Giáo Rôma sä phong 117 Á Thánh Tä Đäo Viät Nam lên hàng Hiän Thánh, các cuäc häi häp đän ra khäp näi trong đäu näc, läi qua täng läi khen chê đä kiäu. Chúng tôi-Häi Đäng Giám Mäc Viät Nam (lúc đó tôi đang làm täng thä ký) đäc triäu täp ra cä quan đäng nghe mät vä có trách nhiäm thuyät trình. Vä đó nói rät hùng hän và läi cuän, nhäng đa sä nhäng läi đó là đäch trích bôi nhä các Thánh Tä Đäo Viät Nam là nhäng ngäi bán näc, đäu träm, gian thäng, xäu nät...

Đät nhiên tôi thäy Đäc Häng Y Giuse Maria Trän Văn Căn quä xuäng ôm mät khóc äm lên và län täng kêu: “Xin thôi, xin thôi! Ông không có quyän thäa mä, bôi nhä cha ông chúng tôi là nhäng ngäi chúng tôi yêu män và kính träng”. Nói đäan, ngäi läi län täng khóc hu hu...

Các Giám Mäc thäy sä viäc nhä väy, yên läng rút lui ra khäi căn phòng, và cuäc häp tä đäng đäc kät thúc không kän không träng”. (ĐC FX Nguyän Văn Sang, Giữ bäi trän ai, läu hành näi bä, 2010, tr.224-225).

Đó mäi thäc là đäi thoäi vì đäi thoäi mà vän giä đäc lòng trung tín, giä đäc đäc tin cäa mình, dù phäi than van khóc lóc, dù bä väi đäp, qua vä này tôi thäy miän Bäc cäng räng thì có nhäng đäi đäu thì không, nhäng tôi “chäu” nhät là Đäc Häng Y Căn, khóc lóc nhä thä, nhäng läi rất kiên quyät, rät gän väi tính cách ngäi dân Nam Bä, đäu chät, đäu thiät thäi vän chäu chä không chäu đánh mät chä tín.

Sä kän 3

XUA ĐäI ĐäC Cä HäNG Y F.X NGUYän VĂN THUäN.

Mäi län nhäc đän Đäc Cä Häng Y Phanxicô Xaviä Nguyän Văn Thuän tôi không khäi ngäm ngäi xen län väi mäc cä vì mình là ngäi miän Nam mà sä viäc läi đän ra täi thä đô miän Nam. Khi nhóm linh mäc và giáo dân cäp tän Sài gän đän xua đäi ngäi ra khäi Sài gän, Đäc Cä Häng Y häi hä: Tôi có täi gäi mà phäi ra đi, mät linh mäc trä läi: Đäc Cha trän träa quá nên không ai bät đäc täi gäi, nhäng Đäc Cha nên ra đi thì có ích läi cho Giáo hội; Đäc Cä Häng Y nói: Tôi chä väng theo ý Chúa, väng länh Tòa Thánh chä không väng länh “ngäi khác”. Täng gäi té ra là täi vì chính quyän cách mäng đä chäng đäi täng thäng Ngô đình Diäm là cäu ruät cäa ngäi, kät án ngäi thuäc bè lũ Mä - Diäm, nên mäy cha näi tä xäng là “cäp tän” đó nghĩ räng xua đäi ngäi ra khäi Sài gän là hä không thuäc bè lũ Mä - Diäm, thì hä đä säng hän, đä “đäi thoäi” väi Nhà Näc hän.

Nhäng ngäi y nghĩ räng mình đang đäi thoäi väi Nhà Näc, nhäng đó là cuäc “đäi thoäi” bät nghĩa. Nhäng ngäi y chính là anh em väi ngäi trong Giáo hội, trong tình nghĩa linh mäc, là cha con trong tình nghĩa giám mäc väy mà khi gäp nguy nan đã quay mät phän bäi, vì mät chút läi läc nhä nhäi khi muän đäi thoäi väi Nhà Näc hä đã cät đät tình nghĩa väi anh em, phän bäi và bán đäng ngäi cha cäa mình, không xäng đáng väi tính cách cäa ngäi dân Nam Bä chúc nào. Häi ra mäi biät trong sä này không thiäu nhäng ngäi thân thiät gän gäi väi ngäi, khi ngäi gäp nän chäng dám hó hé mät câu, dù nhäng ngäi này xäa kia rät thân cän väi Nhà Näc,

ch&#a h&#t, th&#i cu&#c bi&#n đ&#i, thì tr&# tr&#n thay, khi ngài đ&#c vinh thăng h&#ng y thì cũng chính nh&#ng ng&#i này l&#i rêu rao kh&#p n&#i là b&#n c&#a ngài, thi&#t là h&#t bi&#t m&#y ông này, đ&#i tr&#ng thay đen, b&#t nh&#n b&#t nghĩa đ&#n th&# là cùng.

Tôi đau đ&#n m&#c c&# h&#n n&#a vì mi&#n Nam là n&#i Đ&#c C&# H&#ng Y làm vi&#c và sinh s&#ng, ch&#ng ai nói gì bên v&#c che ch&# cho ngài, T&#ng Giáo Ph&#n Sài gòn là nhi&#m s&# c&#a ngài, nh&#ng chính m&#t s&# ng&#i trong giáo ph&#n đó đã có sáng ki&#n xua đu&#i ngài. Tôi h&#t s&#c “ch&#u” ng&#i mi&#n B&#c vì giáo dân mi&#n B&#c yêu m&#n ngài, có Đ&#c Cha đã làm đ&#n xin Tòa Thánh b&# nhi&#m ngài làm vi&#c cho mi&#n B&#c dù ngài ch&# mi&#n B&#c m&#t th&#i gian ng&#n, th&#c là “m&#t ngày nên nghĩa, chuy&#n đồ nên quen”, dù làm nh&# th&# là trái ý Nhà N&#c, l&#p t&#c b&# k&#t t&#i là đ&#i đ&#u, ph&#i chẳng c&# nói và làm thu&#n theo Nhà N&#c là đ&#i tho&#i, nói và làm khác ý Nhà N&#c là đ&#i đ&#u, dù bên v&#c anh em mình m&#t cách chính đáng, v&#i tình nghĩa ít ra là c&#a b&#ng h&#u bình th&#ng ch&# ch&#a nói đ&#n tình bác ái huynh đ&# ph&#i có gi&#a nh&#ng ng&#i môn đ&# c&#a Chúa?

Trong nhi&#u v&# khác nh&# v&# Vinh S&#n, v&# các nhà dòng b&# b&#t ng&#i và t&#ch thu nhà cùng c&#a c&#i, thi&#t đau lòng là nh&#ng ng&#i anh em linh m&#c, tu sĩ đ&#ng lên t&# cáo, k&#t t&#i anh em c&#a mình, đau đ&#n nh&#t là dòng Đ&#ng Công, m&#t ng&#i anh em c&#u tu sĩ c&#a Đ&#ng Công nay đ&#ng v&# phía Nhà N&#c đồng đ&#c k&#t t&#i anh em v&#i m&#t thái đ&# r&#t trí th&#c và r&#t “đ&#i tho&#i”, ng&#c l&#i thì cũng mau l&# quá, khi c&# Th&# t&#ng Ph&#m văn Đ&#ng v&#a n&#m xu&#ng đã l&#p tòa phong ngài Th&# T&#ng làm thánh vì là “ng&#i công chính”, ch&#ng bi&#t sau khi đ&#c công hàm bán n&#c do ông này ký vào năm 1958, ngòi bút này ph&#i b&# cong th&# nào cho phù h&#p?

Trong v&# Tòa Khâm S&#, khi nghe tin Nhà N&#c mu&#n tr&#c xu&#t Đ&#c T&#ng Giám M&#c Giuse Ngô quang Ki&#t, toàn th&# các v&# trong HĐGM đã ph&#n đ&#i, nh&#ng cũng có vài ng&#i tuy không &# trong HĐGM v&#n t&# x&#ng là cao tr&#ng và quan tr&#ng trong Giáo h&#i đã mau chóng “đ&#i tho&#i” v&#i Nhà N&#c, xun xoe tuân hành “thánh ch&#” c&#a Nhà N&#c, ch&#y đôn ch&#y đáo v&#n đ&#ng tr&#ng ph&#t Đ&#c T&#ng Ki&#t, s&#p x&#p đ&#a ngài đi n&#i khác và quà cáp n&#nh b&# ng&#i mà h&# nghĩ s&# thay th&# ngài t&#i Hà n&#i (ti&#c là ng&#i này không bi&#t Đ&#c T&#ng Nh&#n đ&#c Tòa Thánh ch&#n nên đã v&#n đ&#ng sai ch&#), trong s&# đó có ng&#i lúc nào cũng t&# x&#ng là thân h&#u yêu m&#n Đ&#c T&#ng Ki&#t, ch&#u h&#t n&#i b&# m&#t không nh&#ng gi&# nh&#n gi&# nghĩa mà còn t&# h&#n th&#, b&#t nh&#n và b&#t nghĩa này r&#i.

Trong khi đó t&#i Hà n&#i, n&#i Đ&#c T&#ng Ki&#t làm vi&#c, tính c&# th&#i gian làm giám qu&#n, ch&# m&#i 7 năm, th&# mà h&#u h&#t giáo sĩ và giáo dân s&#n sàng ch&#t vì ngài và v&#i ngài và b&#ng m&#i cách anh em bên v&#c ngài, b&#o v&# ngài v&#i tình nghĩa g&#n bó dám cùng s&#ng cùng ch&#t v&#i nhau và nh&# th&# b&# k&#t án là đ&#i đ&#u, đúng là vì nghĩa quên mình. Thi&#t đúng v&#i phong cách Nam B&#: “ki&#n nghĩa b&#t vi vô đồng gi&#, lâm nguy b&#t c&#u m&#c anh hùng”. Tôi khoái giáo dân mi&#n B&#c r&#i đó.

S&# ki&#n 4

V&#N Đ&# TÀI S&#N C&#A GIÁO H&#I

Tôi không có ý đ&# cao ti&#n c&#a, càng không có ý v&#n đ&#ng đòi đ&#t, tuy có lúc cũng c&#n ph&#i lên ti&#ng đòi. Nh&# bàn dân thiên h&# đã th&#y trong v&# Tòa Khâm S&# đòi đ&#t ch&# là cái c&#, ch&# là m&#t c&# h&#i cho nh&#ng ng&#i b&# b&#t mi&#ng b&#y lâu đ&#c lên ti&#ng, b&#ng c&# là sau đó Nhà N&#c qu&#ng đ&#i đ&# ngh&# đ&#i l&#y mi&#ng đ&#t khác nh&#ng ng&# đâu có ai ch&#u đ&#i. Trong cu&#c đ&#i cũng nh&#

trong Giáo hội, tôi nhận là một đồng công tác để thách thức phẩm giá, đức hạnh của con người. Sau năm 1975, tuy không phải là một thực thể nhưng có một số người kia đã làm gì y hiên tài sản cho Nhà Nước để được yên thân, vì lúc này ngày nay vẫn còn ray rứt lòng ngấm ngầm của người, vẫn còn đó câu hỏi: người ta có quyên sang, nhường nhịn, hiên nhường tài sản của Giáo hội không? Nhưng ai được Chúa để để coi sóc gia sản Giáo hội làm như thế có phải là thái độ của người quản gia trung tín và khôn ngoan không.

Đời sống đáng nói ở đây là thái độ của người trách nhiệm đời sống và những con người và tài sản thuộc phẩm vị trách nhiệm của mình: Tôi nhớ khi nhà mình bị cướp, người nhà mình bị oan ức, hành hạ, đã chấp nhận dám lên tiếng thì chấp, lại còn chấp bị những người thuộc về mình, chấp bị tài sản của Giáo hội giao cho mình trông coi gìn giữ, tôi hiểu hơn, sau đó tôi thấy nói chuyện, bắt tay bắt chân với những người đã từng cướp của nhà mình, giết người nhà mình, làm như là bạn hữu nghĩa thì tôi cảm, tôi thấy nhột khi gặp họ vẫn phải nói những lời tăng bậc quá đáng mà không nói lên người nghe được biết là không thật sự và không thật lòng, khi những người có lòng ngấm ngầm và lòng tự trọng cảm thấy có cái gì đó không ổn của một con người không biết tự trọng, thì tôi trách nhiệm và tôi làm một phẩm giá mình trước mặt đời sống, khúm núm là một thái độ không xứng đáng với một con người như là người trí thức, giáo dục lại càng không xứng đáng với người tu hành chuyên môn chuyên lý. Tóm lại đó là thái độ của người quản lý bất trung, có người cho rằng như thế đó là “đời sống”, phải rồi đời sống thì có nhưng đó là cuộc “đời sống” bất trung.

Nói như vậy rõ ràng quá đáng, tôi lại “chịu” thái độ của mình trước, vì tôi mình trước có thể có vài trường hợp cá biệt còn hiểu hơn không một người nào và một người nào đã làm gì y hiên tài sản của Giáo hội, chấp có Nhà Nước đã ngang nhiên chiếm đoạt, thái độ đó làm tôi rõ ràng vì chấp béc của kẻ chiếm đoạt, người lại hiên tài sản không nhường nhượng nhượng nhượng mà còn chấp thực hóa chấp phẩm chấp chấp béc đó.

Số 5

ĐỜI SỐNG GIỚI TỬ TÀ TGM VÀ UBND TP HÀ NỘI

Đời sống cho hiểu hơn thực thể mọi người ở khắp mọi nơi đời sống được cuộc đời sống thì danh giá Tòa Tổng Giám mục và Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội ngay sau việc phá Tòa Khâm Sát, tôi cũng xin tóm tắt số liệu như sau: Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội mới được Tổng Giám mục và Tòa Tổng Giám mục Hà Nội “đời sống” với với Tòa Khâm Sát, Văn phòng Tòa TGM thông báo số có một đoàn gồm 20 người tháp tùng được Tổng Giám mục và UBND nhận trí. Đến thời điểm đã hơn, đoàn Tòa TGM ra thì đã thấy công UBND có barie sắt ngăn chặn, người gác cổng cổng cổng ý cho một mình được Tổng Giám mục vào, Tòa TGM nói đã nhận trí là đoàn gồm 20 người, sau khi người gác cổng vào thấy ý chấp trên lại ra mặt chấp: Chấp cho 10 người vào, Tòa TGM vẫn nhấc lại thấy thu nhận đoàn gồm 20 người, cuối cùng cũng nhận trí như đã thấy thu nhận ban đầu, nhưng không được mang máy quay phim, chấp chấp, Tòa TGM phản đối: Tôi sao các ông có nhu cầu máy quay phim chấp chấp chấp kia mà bên tôi lại không được, nếu không được ý cho quay phim chấp hình vào, chúng tôi sợ ra với, sau cùng rồi cũng được. Nhưng khi loan tin với cuộc đời sống, các phòng ngấm ngầm thông tin của Nhà Nước đã cắt xén và xuyên tạc lại phát biểu của được Tổng Giám mục và một chỉn dích công kích được Tổng Giám mục phát được trên tất cả các phòng ngấm ngầm truyền thông, trong các cơ quan của Nhà Nước, lan rộng lại cả các đoàn thể, thậm chí cả các địa phương. Thật là gian dối, bịp bợm và trơ trẽn, mềng đéc gì như dzậy mà gọi là đời sống hay sao? Có chăng một cuộc “đời sống” bất minh và bất chính.

Số kỳ 6

ĐỜI THƯỜNG GIỮA HỌNG VÀ THƯỜNG NGUYỄN TÊN DỮNG

Sau khi về Tòa Khâm Sát nam ra, các vị đi đi trong Hội đồng Giám mục đã ra Hà Nội gặp Thủ Tướng, hi vọng có một cuộc đời thiêng liêng chân thành của một đời giữ gìn và bệnh viện cho Đức Tổng Giám Mục là người anh em của mình, nhưng trong suốt buổi gặp gỡ, Thủ Tướng đã chấp nhận, không nhưng không để cho các vị trong Hội đồng Giám mục được phát biểu, mà còn lên lớp dạy dỗ các ngài và qua các ngài dạy dỗ Đức Tổng Giám Mục.

Đó là một cuộc đời thiêng liêng cay đắng, “đời thiêng liêng” bất thường kính. Ông Thủ Tướng không kính trọng người đời thiêng liêng, dù đó là những vị chức sắc cao cấp nhất trong Giáo hội Công giáo tại Việt Nam, đi đi cho các quan cao cấp nhất của Giáo hội Công giáo Việt Nam, rõ ràng không có đời thiêng liêng mà chỉ có truyền thống và buổi vắng lặng. Tuy nhiên cuộc đời thiêng liêng bất thường kính bậc nào ai mới là người đáng kính và đây đúng là một đời thiêng liêng theo kiểu Nhà Nô lệ đúng nghĩa “đời thiêng liêng là vắng lặng”.

Số kỳ 7

ĐỜI THƯỜNG GIỮA TÒA TGM SAIGON VÀ UBND TP HỒ CHÍ MINH

Khi biết tin UBND thành phố Hồ Chí Minh phát mãi khu nhà tập thể số 11 đường Nguyễn Du, vốn là tài sản của Tổng Giáo phận Sài Gòn, Đức Hồng Y Gioan Baotixita Phạm Minh Mẫn đã có văn thư phản đối từ đó đưa đến một cuộc đời thiêng liêng giữa Tòa Tổng Giám Mục và UBND thành phố Hồ Chí Minh mong tìm được giải pháp tốt đẹp. Tuy nhiên cuộc họp này, Tòa TGM cho rằng UBND thành phố đã làm sai, UBND thành phố trả lời: Biết là sai nhưng không sửa, cuộc đời thiêng liêng bất thường vì đó là cuộc đời thiêng liêng bất tri lý.

Hai Lúa trong cơn bức xúc chưa muốn nói vài lời không nghe lời thành “dài lời” mà trong trí nhớ còn quay cuồng vô vàn số kỳ khác, nhưng có lẽ chỉ cần 7 số kỳ nói trên cũng đủ để hiểu thực chất cuộc đời thiêng liêng lâu dài giữa Giáo hội Việt Nam và Nhà Nô lệ này đã từng đi ra thế nào và như thế có thể hiểu được “đời thiêng liêng” đã từng có nghĩa như thế nào và vì thế “đời thiêng liêng” là không đến gần như tính cách người Nam Bộ ăn ngay nói thẳng.

Có những danh từ đẹp là đẹp, mọi người đã thấy mê, đó là những mặt, nhưng thực chất của những mặt đó là gì, muốn có thực chất phải đi qua lịch sử, qua thực tế mà qua lịch sử thực tế đã có những công quyên công đức từ đất lý, thu nhận cho mình tất cả những người, những phẩm chất đẹp nhất trên đời, chỉ sau một thời gian dài người ta mới hiểu rõ ý nghĩa thực sự nên đằng sau những mặt đó. Có câu trích dẫn vài mặt thể hiện đức xã hội số đáng không? Cho tôi thử vài từ nghe.

Thiên đường. Thiên đường là nơi ai cũng muốn. Vì thiên đường là nơi hạnh phúc tràn đầy, có đầy đủ mọi thứ con người muốn. Lý thuyết công sản cũng đã từng hào đã từng nên “thiên đường công sản”, nhưng sau khi bỏ một thời gian các chế độ công sản được bãi bỏ, ai cũng sợ phải sống trong thế “thiên đường” này, bằng chứng là các nước Đông Âu đã phải từ bỏ ngay phá bỏ “thiên đường công sản” mà họ xây dựng công trong vòng gần một thế kỷ, vì thiên đường đó là thiêu hủy, thiêu hủy, và nhất là thiêu hủy do, thiêu hủy công bằng, thiêu hủy văn minh, thiêu hủy dân chủ. Thực tế trong suốt lịch sử công sản, ít thấy ai từ “đưa người ta bỏ” trở nên sang “thiên đường công

sơn”, trái lại chỉ thấy bà con nọm nọp tìm đường ra khỏi “thiên đường”, thả chèo chèo trên biển cả, thả chèo nguy hiểm trong rừng sâu, thả chèo bờ hớt cá cá trong “thiên đường”, rồi cho đến nay thì tởn tởn, Fidel Castro, một lãnh tụ cộng sản tởm vóc cá mọt trong nhừng nọc cộng sản cuội cùng, ngó nghiêng anh em thân thiết cá Việt Nam, ngó nghiêng có nhieu mọt “canh giữ hòa bình” khi Việt Nam ngó, dợt nhiên “đào ngũ” không nhừng tở bở nhieu mọt “canh giữ hòa bình cho thế giới” mà còn tở bở luôn cái “thiên đường” đã bao năm tởn nhừng núi xồng sông máu đổ xây dựng, khi thú nhện là hệt nhừng này không còn thích hợp nọa (Tin BBC ngày 10/09/2010).

Dân chủ. Dân chủ là niếm mọt cá con ngó nghiêng nên bao thế hệ đã phải tiến hành đấu tranh, đổ bao xương máu đổ ra để tìm dân chủ thực là tìm quyền làm chủ cá dân, để ngó nghiêng dân có tự do, hạnh phúc, có quyền đi tìm hạnh phúc. Chỉ để cộng sản tở cho nhừng “dân chủ giả triu lưn” chỉ để tở bở, và tở bở là “kìm kẹp” dân chủ, nhừng thế tở cho thế giới để tởn cá triu lưn dân chủ này còn thìu quá nhieu tự do, cho đến một quyền tự do cá bở là để cá phát biểu cũng không có. Hãy nhìn vào thế tở tự do ngôn luận, điển hình là báo chí, ông Thợ Trừng công an tuyên bố đã đánh sập 300 blog cá nhân, ông Thợ Trừng đã chỉ thế không để cá có báo chí tự nhân và báo chí phải đi theo lộ phải, nhừng ai lên tiếng phê phán chỉ để phải vào ngó nghiêng tù, thế m chí phê phán chỉ để cá Trung quốc thôi cũng phải vào tù, nay lại đến chỉ thế không để cá khiêu khích đông ngó nghiêng, còn hệt thế nọa, Đệng đã minh để nh: phải ngó nghiêng truy n thông là để phải vọt quyền lại cá Đệng. Dẹp thế nhừng George Bush thăm Việt nam, Việt nam tở hào là không hệt có biu tình, trái lại khi ông sang nọc láng giềng Việt nam, đã có biu tình chừng ông, nhừng ông thến nhiên phát biểu: biu tình là bình thếnh cá cá mọt xã hội lành mọt nh. Ai đã có kinh nghiệm, đã thếnh nọt mùi “dân chủ giả triu lưn”, chỉ mong để cá sừng trong mọt nọt dân chủ mọt phần triu nh thế này, chỉ mong để cá sừng trong “kìm kẹp” để có thế để cá lên tiếng, để cá phát biểu tở thếnh và chỉ để cá đến sạ bày tỏ lòng yêu nọt cá, để cá chỉ ng xâm lưn cá thôi.

Sợ thế tở. Ai cũng muốn tìm sợ thế tở. Chúa Giêsu đã để y: “Sợ thế tở sợ giữ phóng anh em”(Ga 8, 32). Liên xô xọa kia có báo Pravda, Việt nam có hệt mọt nhà xuất bản “Sợ Thế tở”, nhừng ai đã để cá chỉ ng khiêu khích và đã để cá nọt mùi “sợ thế tở” cá cá các chỉ để cộng sản rồi thì phải giữ mình kinh hãi, chỉ cá chỉ Đệng Tệng Kệng đã hiu thế nào là “sợ thế tở” theo báo đài Nhà Nọt cá rồi, để vọt chỉ để cộng sản sợ thế tở không phải là nhừng gì phù hợp vọt chân lý khách quan, nhừng “sợ thế tở là nhừng gì có lại cho Đệng”. Sợ thế tở chỉ do Đệng xuất bản ra, đó là mọt lôgích khác vọt thế giới hay nói đúng hệt thế tở vọt mọt thế giới khác, đó là sọt phạm quan niếm cá cá “ngó nghiêng ngoài hành tinh”.

Sau “dài lưi” nh trên xin để để cá giữ thế nhện xét và quyết đểnh xem có thế tiến hành đòi thi hành vọt chỉ để cộng sản hay không? Đòi thi hành mà bắt tởn, bắt nghĩa, bắt trung vọt Chúa, vọt Giáo hội và đánh mọt chính mình thì có xừng đáng không? Dụ ta tởng tởn để sọt sàng bắt tởn, bắt nghĩa, bắt trung thì liu ta có thế đòi thi hành vọt nhừng ngó nghiêng bắt mình chính, bắt thếnh kính và bắt tri lý hay không, dụ ta có nhện nhọt để đòi thi hành vọt nhừng ngó nghiêng bắt mình chính, bắt thếnh kính và bắt tri lý thì liu có thế tiến hành đòi thi hành trong mọt chỉ để “dân chủ giả triu lưn” chỉ để tở bở và trong “sợ thế tở” cá cá “ngó nghiêng ngoài hành tinh” hay không? Đòi thi hành, tôi hoan nghinh hệt mình, nhệt là tôi khoái tính cách dân Nam Bộ vọt hiu hòa, nhừng vọt nhừng thế tở nhieu khi quá đau thếnh trong quá khứ, bắt phải đòi thi hành sao đây, tôi thếy mình “khó” nhieu rồi bây giờ cá n bắt khó hệt mọt chúc, xin các bở tiến bởi cao minh chỉ giáo.

Xin bác Tiến Hồ vui lòng cho trích lại bài của bác, lại của Đức Hồng Y Giuse Trần Nhật Quân, người đã có nhiều kinh nghiệm trong công việc của người Trung quốc, phần bác luận điếu của cha Jeroom Heyndrickx, một linh mục người Bỉ, khuyên Giáo hội công giáo Trung quốc nên đời sống và chính quy:

“Cha Heyndrickx có nhiều của hội đời đời sống: với những người bạn Công giáo của mình tại Trung Quốc, với ông Liu Bai Nian, với những người trong Chính phủ Trung Quốc, với Thánh Bộ Truyền giáo (cha có đi hai hàng?). Tuy nhiên, các giám mục của chúng tôi ở Trung Quốc có bất kỳ của hội nào đời đời sống không? Ai trong số họ có? Không hề! Chính phủ duy trì một số giám sát chặt chẽ để ngăn cấm họ làm như vậy. Đời sống và Chính phủ? Chắc chắn không! Họ chỉ biết lắng nghe và tuân lệnh. Họ được tể nhân phong để phục vụ cho những lợi ích mà họ không hay biết. Họ được triệu tập tham gia các cuộc họp mà không biết chương trình nghị sự. Họ được đưa ra những bài diễn văn để đọc mà họ đã không viết ra và thậm chí còn không được xem nó trước.”

Cha Jeroom chỉ nói rằng các vị giám mục của chúng tôi, ý tôi là những người trong công đoàn chính thức (hôm trước), bị đời sống nô lệ, hoặc thậm chí tệ hơn, như là con thú bị xích. Trong lá thư của Đức Giáo Hoàng gửi cho Giáo Hội tại Trung Quốc có nói rằng, để ngăn chặn quy định giám mục đang bị làm như (“pháp báng”) ở Trung Quốc.

Còn đời sống thì sao? Ai đang phải đời sống với ai? Con của chúng ta có phải đang đời sống gì trước khi năng lực công của con số thì không? Nếu chúng tôi bỏ qua “Hãy chấp nhận đi!” thì chúng tôi lại bị quy kết là kích động đời sống?”

Vì thế ngay từ đầu, Đức Hồng Y đã phải thanh minh: “Tôi ý thức được mình là một tín nhân. Tôi không có thể cách để xét đoán người khác. Những tôi không muốn thêm một tín nhân vào nhiều tín nhân của tôi, đó là làm một con chó câm khi mà nó cần phải nói” (Vietcatholic News 9 Sep. 2010). Chúng ta có thể hỏi Đức Hồng Y Giuse được không?

Đức trên website của Hội đồng Giám mục, tôi khoát cách hành xử của Đức Ông Giuse Địch Nguyễn người Oánh khi ngài trở lại cho công an Hà Nội

Ngài vừa khiêm tốn vừa công khai quy định trong thái độ đời sống và chính quy. Khiêm tốn nên không bao giờ chấp nhận đời sống hay có ý tưởng oán thù, trái lại luôn chấp hành mọi chỉ thị của Nhà Nước. Những công khai quy định thì hành nghiêm và linh mục, không công nhận chỉ đạo của người sếp, không tán thành ủy ban Liên Lạc Công giáo và không bao giờ chấp nhận cáo buộc những người xấp xỉ, những người con linh hồn của ngài. Ngài đã viết trong bản tự kiểm: “Tôi nhiệt liệt ca ngợi những công trình xây dựng làm cho dân giáo hữu nước mình. Còn chuyện nghĩa xã hội xây dựng trên nền móng duy vật, tôi nhận thấy điếu đó không hợp với tín người của tôi tin có một Thiên Chúa sáng tạo và duy vật, có linh hồn bất tử và có thẩm quyền phán xét đời sau”. “Đời sống và các linh mục trong ủy ban Liên Lạc, tôi muốn trả lời các ngài... những đời sống và thẩm quyền của Giáo Hội, tôi không đời sống ý với các ngài được”. “Chính quy có những đức tên những anh Đông, Hùng, Hồng, Bích, Thành, Tiến hiện đang bị bắt giữ. Tôi biết những người đó vì họ có đức với tôi với việc đức, thu nhập phạm vi liên quan đức linh hồn thiêng liêng của họ. Nói với họ những đức với liên quan tâm tôi là một người cha thiêng liêng, là một linh mục của các linh hồn, không hợp với luật đời sống chúng tôi”. “Tôi kính nể và tôn trọng chính quy. Tôi cũng muốn làm đầy đủ nghĩa vụ thiêng liêng của một linh mục đời sống và Thiên Chúa và đời sống các linh hồn” (Tự kiểm ngày 05-04-1965 tại Sở Công an Hà Nội).

Giáo h i Vi t Nam: Đ i tho i và Đ i đ u

T c Gi 7843;: Tr n D ũng L c
Th 7913; Ba, 05 Th 225;ng 10 N 259;m 2010 20:03

Ngài đúng là m u g ng linh m c đáng cho m i ng i noi theo c trong đ i tho i v i nhà c m
quy n này.